

який успадкував не лише ім'я дідуся, а й бажання вирішувати проблеми радіології.

У глибині мудрих очей Олександра Івановича Авраменка світиться вогник молодості, нерозтрачено

і оптимізм, і жагу життя. Такі люди — справжнє багатство нашої держави. Щастя Вам, дорогий наш ювіляре, міцного здоров'я і подальшої творчої наснаги!

Національна медична академія післядипломної освіти ім. П. Л. Шупика

Колектив кафедри радіології НМАПО ім. П. Л. Шупика.

Колектив ДУ «Науковий центр радіаційної медицини НАМН України»

Колектив кафедри радіології та радіаційної медицини НМУ ім. О. О. Богомольця

Асоціація радіологів України

Редколегія Українського радіологічного журналу

Редколегія журналу «Радіологічний вісник»

ВАЛЕР'ЯН МИКОЛАЙОВИЧ РИЖИК

Валер'ян Миколайович Рижик народився 8 серпня 1940 року в с. Ново-Літовське Будьоновського району Приморського краю.

Після закінчення Івано-Франківського державного медичного інституту Валер'ян Миколайович був направлений на роботу в Івано-Франківську область, де працював практичним лікарем-рентгенологом до 1967 року. В цьому ж році вступив до клінічної ординатури на кафедру рентгенології Ворошиловградського (Луганського) медичного інституту. Під час навчання постійно займався науковою діяльністю, запланував кандидатську дисертацію.

Наукові інтереси В. М. Рижика протягом цього періоду тісно пов'язані з розв'язанням широкого кола рентгенологічних проблем у клініці. Наукові розробки стосуються оптимізації променевої діагностики захворювань кістково-суглобової системи. Ці матеріали він бере за основу для написання кандидатської дисертації, яку захистив у 1973 році. Після закінчення клінічної ординатури працював на посадах лікаря-рентгенолога в Луганській області.

В Івано-Франківському національному медичному університеті В. М. Рижик працює з 1970 року: спочатку на посаді асистента, доцента, а з 1987 року і понині — завідувача кафедри радіології. В 1996 році Валер'ян Миколайович захистив докторську дисертацію за темою: «Рентгенодіагностика захворювань органа слуху та рівноваги». Вагомий внесок професор В. М. Рижик зробив у розробку проблем діагностики захворювань ЛОР-органів.

Серед наукових проблем, якими займаються на кафедрі променевої діагностики і з успіхом вирішують, — впровадження нових методів розпізнавання патології головного мозку, легень.

Слід зазначити, що В. М. Рижик є автором 320 наукових праць, 48 з яких надруковані за межами України, 26 винаходів та патентів, 64 раціоналізаторських пропозицій, більшість яких стосуються променевої діагностики захворювань кістково-суглобового апарату, голови та шиї. Валер'ян Миколайович підготував одного доктора та 6 кандидатів медичних наук. Він входить до редколегії «Українського радіологічного журналу» та журналу «Променева діагностика, променева терапія», де є редактором відділу «Радіологія голови та шиї».

Професор В. М. Рижик — талановитий організатор, вимогливий як до себе, так і до інших. З 1988 року його зараховано експертом ВООЗ із проблем радіаційної медицини. В 1989 році за завданням ВООЗ він як один із висококваліфікованих фахівців, виїжджав до Індії та Монголії, з 1974 до 1977 року працював у республіці Туніс.

Член Асоціації радіологів України, член Європейської асоціації радіологів, Валер'ян Миколайович неодноразово виступав з доповідями у радіологічних товариствах США, Франції, Чехії, Австрії.

Чимало уваги професор В. М. Рижик присвячує практичній охороні здоров'я, постійно консультуючи лікарів та пацієнтів з питань отримання та інтерпретації

діагностичних зображень. Наукові розробки кафедри, яку очолює В. М. Рижик, постійно впроваджуються в радіологічних кабінетах Івано-Франківської області.

У 2004 році Валер'ян Миколайович був відзначений Подякою Президента України. Він має звання «Заслужений діяч науки та техніки України». У 2008 році був співавтором відкриття «Закономірний зв'язок між розвитком хронічного аспіринового поліпозного риносинуситу і порушенням метаболізму арахідонової кислоти в організмі людини».

Радіологи Прикарпаття і всієї України щиро поважають і цінують Валер'яна Миколайовича за його професіоналізм, активну життєву позицію, доступність, почуття гумору, енергійність та життєлюбство.

Поздоровляючи нашого дорогого Валер'яна Миколайовича зі славетним ювілеєм, щиро зичимо йому міцного здоров'я, нових наукових здобутків, творчого натхнення та довгих років плідного життя. Такі люди як він — справжнє багатство нашої держави.

ДВНЗ «Івано-Франківський національний медичний університет»

Кафедра радіології НМАПО ім. П. Л. Шупика

Кафедра радіології та радіаційної медицини НМУ ім. О. О. Богомольця

Кафедра променевої діагностики ХМАПО

Асоціація радіологів України

Всеукраїнська асоціація рентгенологів

Товариство радіологів Прикарпаття

Редколегія Українського радіологічного журналу

Редколегія журналу «Радіологічний вісник»

Редакція журналу «Променева діагностика, променева терапія»

НЕОНІЛА ОЛЕГІВНА АРТАМОНОВА

У липні нинішнього року відзначила ювілей Неоніла Олегівна Артамонова — доктор наук із соціальних комунікацій, кандидат біологічних наук, старший науковий співробітник, керівник відділу наукового аналізу і моніторингу інтелектуальної власності ДУ «Інститут медичної радіології ім. С. П. Григор'єва НАМН України».

Після закінчення біологічного факультету Харківського державного університету Н. О. Артамонова почала працювати молодшим науковим співробітником

у відділі науково-медичної інформації та патентно-ліцензійної роботи Інституту медичної радіології. Поступово опанувала різні напрямки діяльності відділу, особливо науково-інформаційний, патентно-ліцензійний, наукознавство, інформаційно-бібліотечні технології.

Водночас молодого науковця цікавило вдосконалення інформаційного забезпечення саме в галузях, за якими працював інститут, зокрема, радіології, променевої терапії, рентгенології, радіобіології та інших. Н. О. Артамонова наполегливо займається самоосвітою, закінчує Центральний інститут підвищення кваліфікації в галузі патентної роботи зі спеціальності патентознавство та Інститут підвищення кваліфікації інформаційних працівників Держкомітету СРСР з науки і техніки (1978–1982 рр.).

У 1986 році Неоніла Олегівна, захистивши дисертацію, отримала вчений ступінь кандидата біологічних наук за спеціальністю радіобіологія. Та вона була не з тих, хто тішиться своїми досягненнями. Коли у 1994 р. Н. О. Артамоновій було довірено керівництво відділом, вона із завзятістю, з особливою вимогливістю, насамперед до себе, почала удосконалювати процес роботи. Її досвід, поєднаний з надзвичайною працездатністю, як правило, давав найкращий результат. У 1995 році Н. О. Артамонову обирають старшим науковим співробітником.